

Uregulowane w VW-Gesetz prawo Republiki Federalnej Niemiec i Land Niedersachsen do powołania członków rady nadzorczej niezależne od liczby posiadanych akcji ogranicza zdaniem Komisji prawo innych akcjonariuszy do stosownej reprezentacji w radzie nadzorczej spółki. I ponieważ — jak wielokrotnie stwierdził również Trybunał — uregulowanie, które ogranicza uzyskanie udziału lub w jakikolwiek inny sposób ogranicza możliwość rzeczywistego udziału w zarządzie spółką lub w kontroli nad nią stanowi ograniczenie swobodnego przepływu kapitału, to w przypadku tego uregulowania ustawowego chodzi zdaniem Komisji o sprzeczne z prawem wspólnotowym ograniczenie swobodnego przepływu kapitału.

Ograniczenie swobodnego przepływu kapitału jest usprawiedliwione jedynie przez względy wskazane w art. 58 WE lub przez tak zwane nadrzędne względy interesu ogólnego. W myśl ustalonych przez Trybunał kryteriów tego rodzaju środki [leżące] w ogólnym interesie nie mogą być dyskryminujące, muszą być obiektywnie konieczne i proporcjonalne względem celu, do którego realizacji dążą. Względy te muszą odnosić się w szczególności do wszystkich osób fizycznych i prawnych prowadzących działalność na terytorium państwa przyjmującego. Ogólne interesy finansowe, które wykraczają poza określone w art. 58 WE względy związane z prawem podatkowymi, jak również inne cele ekonomiczne Państwa Członkowskiego nie mogą, zdaniem Komisji powołującej się na utrwalone orzecznictwo Trybunału, usprawiedliwić żadnej przeszkody, która jest zabroniona na mocy Traktatu WE. Biorąc pod uwagę kryteria art. 56 WE i relewantnego orzecznictwa, zdaniem Komisji, w przypadku wskazanych przepisów VW-Gesetz chodzi o pośrednie ograniczenie nabycia, dla którego nie istnieje żadne usprawiedliwienie w prawie wspólnotowym.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie Heinrich Schulze GmbH & Co.KG i.L. reprezentowanej przez likwidatora Ravensberger Honig GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-120/05)

(2005/C 143/23)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 15 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie Heinrich Schulze GmbH & Co.KG i.L. reprezentowanej przez likwidatora Ravensberger Honig GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Finanzgericht Hamburg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Czy można odstąpić od dowodu z dokumentu przewidzianego w art. 7 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 1222/94⁽¹⁾ i zezwolić eksporterowi na wykazanie produktów faktycznie wykorzystanych do produkcji wywożonych towarów poprzez inne środki dowodowe, gdy z powodu siły wyższej eksporter nie może (już) dostarczyć dokumentów dotyczących produkcji?

Czy uwzględnienie siły wyższej prowadzi również do obniżenia kryterium dowodu w tym znaczeniu, że eksporter musi wyłącznie uwiarygodnić lub uprawdopodobnić produkty faktycznie wykorzystane do produkcji wywożonych towarów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 136, str. 5.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie T-334/03 Deutsche Post Euro Express GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) w dniu 15 marca 2005 r. (faks z dnia 11 marca 2005 r.)

(Sprawa C-121/05 P)

(2005/C 143/24)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 15 marca 2005 r. (faks z dnia 11 marca 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie T-334/03 Deutsche Post Euro Express GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM). Pełnomocnikami wnoszącego odwołanie są A. von Mühlendahl, wiceprezes OHIM, i G. Schneider, Wydział ds. postępowania sądowego w przedmiocie własności intelektualnej.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie T-334/03⁽¹⁾ oraz oddalenie skargi;
2. przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania.